

Drodzy Katecheci!

W homilii z 16 października ubiegłego roku, Papież Benedykt ogłaszając Rok Wiary naszkicował pokrótce jego głębokie znaczenie. Warto zauważyć, że przemawiając używał przede wszystkim czasowników w stronie czynnej, a mianowicie: dać, prowadzić, umocnić i oczywiście głosić. Wydaje się, że Papież Benedykt wyraził swoje pragnienie, aby realizować Jego własne słowa – „*dać nowy impuls misji całego Kościoła*”. Jeszcze tego samego dnia, na Anioł Pański, Papież doprecyzował, że chodzi tu nie tyle o obchody, ale o niesienie Ewangelii dalej, o głoszenie Jej; chodzi o to, aby rozbudzać aktywność wiary. My katecheci, jako nauczyciele wiary i wychowawcy, taką aktywność możemy i powinniśmy rozbudzać na katechezie i poprzez katechezę. Z radością proponuję do wykorzystania scenariusze katechez o prawdach wiary z elementami oceniania kształtującego, które zostały przygotowane w kontekście zbliżającego się zakończenia Roku Wiary. Mam nadzieję, że pomogą one Państwu wprowadzić dzieci i młodzież w świat wartości ewangelicznych, a tym samym w jakiejś mierze „*dać nowy impuls misji całego Kościoła*”.

*Konspekty katechez o wierze z elementami oceniania kształtującego
opracowane pod kierunkiem doradcy metodycznego s. Marii Sieczki.*

Scenariusz nr 1.

Temat: Wierzę w grzechów odpuszczenie.

I. Powiązanie z wcześniejszą wiedzą:

- 1. Uczeń wie, że to sam Chrystus przez posługę kapłana przebacza i odpuszcza grzechy;*
- 2. Uczeń zna pięć warunków sakramentu pokuty i pojednania.*

II. Cele lekcji:

- 1. Uczeń wie, że spowiedź jest konieczna do życia w zgodzie z samym sobą, bliźnimi i Bogiem;*

2. *Uczeń umie wyjaśnić, że człowiek potrzebuje ciągłego nawrócenia i przebaczenia win;*
3. *Uczeń spotyka się z Bogiem w Sakramencie Połuty i Pojednania.*

III. Cele sformułowane w języku ucznia:

1. *Uczeń przystępuje do spowiedzi świętej.*
2. *Uczeń dziękuje Bogu za dar spowiedzi świętej.*

IV. Pytanie kluczowe:

Czy spowiedź jest potrzeba?

V. "Nacobezu" ("na co będę zwracał uwagę"):

1. *Czy uczniowie rozumieją, że sakrament połuty i pojednania jest spotkaniem z Chrystusem przebaczącym grzechy.*

VI. Metody i formy pracy.

- *Burza mózgów;*
- *Pogadanką;*
- *Praca z tekstem Pisma Świętego;*
- *Film.*

1. *Modlitwa na rozpoczęcie: Znak krzyża, akt żalu.*

2. Wprowadzenie:

Tematem dzisiejszej lekcji będzie spowiedź - sakrament, który w wielu dorastających i dorosłych już ludziach budzi wiele kontrowersji. Wielu ludzi odchodzi od spowiedzi,

wielu spowiada się bardzo rzadko. Czy spowiedź jest w ogóle potrzebna? Postaramy się wspólnie wyjaśnić to zagadnienie.

3. Aktywizacja:

- W celu zrozumienia postawionego problemu przeprowadza się ćwiczenie:

Uczniowie otrzymują po 2 kolorowe kartki. Najpierw piszą (jednym słowem), co czują przed spowiedzią, a następnie, co czują po spowiedzi. Uczniowie przyklejają kartki do tablicy (część po prawej, część po lewej stronie). Następnie podchodzą dwie osoby, czytają je i wspólnie wyciągamy wnioski. Okazuje się, że dominującym uczuciem przed spowiedzią jest lęk i wstyd, a po spowiedzi – ulga i radość. Zjawisko to jest powszechne. Jak je wytłumaczyć?

- Odczytujemy fragment Ewangelii Jana 20,19-23 (Załącznik nr 1).
- ✓ Komu Jezus przekazuje władzę odpuszczania grzechów?
- ✓ Czyją mocą Apostołowie mają to czynić?
- ✓ Co jest warunkiem wykonywania tej władzy wobec danego grzesznika?

- Film – „Spowiedź – życie z czystymi rękami”.

• Puente I:

Podczas spowiedzi dokonuje się cud, którego nie da się w inny sposób doświadczyć: Jezus zabiera nasz ciężar, bierze nasz grzech i związaną z nim udrękę, a w zamian daje radość, ulgę, nadzieję i wolność.

Skoro tak wielkie są skutki spowiedzi, to dlaczego taki lęk i opór? Czego ludzie się boją?

Katecheta wyjaśnia, że podstawową przyczyną oporu w przystąpieniu do spowiedzi jest błędne podejście i nastawienie do tego sakramentu. Polega ono na tym, że zamiast skupić się

na Osobie przebacającego Chrystusa, koncentrujemy się na lęku, wstydzie i na osobie kapłana myśląc:

- ✓ Co ja mu powiem i jak ja to powiem?
- ✓ Co on sobie o mnie pomyśli?
- ✓ Co on mi na to powie, czy będzie krzyczał?
- ✓ Może nie da mi rozgrzeszenia?

Drugą przyczyną wielkiego oporu przed spowiedzią jest działanie szatana, który usiłuje odwieść nas od spowiedzi.

- Odczytujemy wypowiedź młodego człowieka (Załącznik nr 2).

4. Uczniowie zapisują do zeszytu wnioski.

5. Puente II:

Podsumowując to, co zostało powiedziane należy wskazać, że:

- ✓ do spowiedzi trzeba się przygotować przez modlitwę prosząc Pana Boga o dobrą i szczerą spowiedź, o odwagę wyznania grzechów i światło dla kapłana,
- ✓ trzeba mieć świadomość, że wyznajemy grzechy przed Chrystusem, który pragnie nam przebaczyć i uwolnić od grzechów i nałogów, a kapłan jest jedynie Jego widzialną zasłoną,
- ✓ im szczerzej wyznamy swoje grzechy, tym więcej łaski Chrystus może nam udzielić,
- ✓ porzucając spowiedź, nie znajdziemy nigdzie ukojenia i nie uwolnimy się w żaden sposób od grzechu. Pojawiają się nałogi, jako „znieczulacze” wyrzutów sumienia,
- ✓ mamy wolność w wyborze kapłana, i nie należy się zrażać ludzką niedoskonałością kapłanów. Czy ludzką niedoskonałość tego, czy innego kapłana jest powodem, aby zrezygnować całkowicie z łaski Chrystusa, którą daje On w Sakramencie Pojednania?.

VII. Jak sprawdzę czy cel został osiągnięty?

Zapytam uczniów, co podczas dzisiejszej katechezy było dla nich najważniejsze.

VIII. Praca domowa:

Przeczytać i przemyśleć słowa, jakie Pan Jezusa skierował do św. siostry Faustyny Kowalskiej (Załącznik nr 3).

dk. Mariusz Chrostowski

IX. Materiały i pomoce dydaktyczne:

- ✓ *puste kartki (najlepiej w dwóch różnych kolorach);*
- ✓ *Pismo Święte lub kartki z tekstem J 20,19-23;*
- ✓ *film – „Spowiedź – życie z czystymi rękami” (22min).*
- ✓ *(<http://swiatlopana.com/4069/spowiedz-zycie-z-czystymi-rekami-film-rysunkowy-o-spowiedzi-milosierdziu-bozym-dla-mlodziezy-i-nie-tylko/> - 02.03.2013r);*
- ✓ *kartki ze świadectwem;*
- ✓ *kartki ze słowami z Dzienniczka św. Faustyny, nr 379.*

Załącznik nr 1

J 20,19-23

„Wieczorem owego pierwszego dnia tygodnia, tam gdzie przebywali uczniowie, gdy drzwi były zamknięte z obawy przed Żydami, przyszedł Jezus, stanął po środku i rzekł do nich: Pokój wam! A to powiedziawszy, pokazał im ręce i bok. Uradowali się zatem uczniowie ujrawszy Pana. A Jezus znowu rzekł do nich: Pokój wam! Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam. Po tych słowach tchnął na nich i powiedział im: Uweźmijcie Ducha Świętego! Którym odpuszcicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane”.

Załącznik nr 2:

„Chodzę do spowiedzi co miesiąc. Rachunku sumienia dokonuję praktycznie codziennie podczas wieczornej modlitwy: przypominam sobie miniony dzień i zastanawiam się nad swoim postępowaniem. Próbuję zmienić swoje postępowanie na lepsze, ale jednak nie zawsze mi to wychodzi. Przed przystąpieniem do spowiedzi pomocą jest mi także rachunek sumienia z książeczki. Sakrament pokuty jest dla mnie bardzo ważnym sakramentem: dzięki niemu powracam jak syn marnotrawny do swego Ojca, a On mi wszystko przebacza. Sakrament ten to najlepszy dowód miłości, jaką obdarzył nas Bóg; miłosierdzie Boże jest bowiem ogromne. Każdy grzesznik nawracając się może doświadczyć tego, że Bóg stoi zawsze po stronie człowieka. Kapłan jest dla mnie pośrednikiem między mną, a Bogiem; to poprzez niego Bóg przebacza mi grzechy i okazuje miłosierdzie, to przecież Apostołom Jezus dał władzę odpuszczania grzechów. I choć czasem nie łatwo mi wyznać swoje grzechy wobec kapłana, to jednak wiem, że nie ma innej drogi, aby zyskać ich poduszenie”.

Załącznik nr 3:

Z „Dzienniczka” św. siostry Faustyny Kowalskiej (nr 379) :

„Wystarczy przystąpić do stóp zastępcy mojego z wiarą i powiedzieć mu nędzę swoją, a cud miłosierdzia Bożego okaże się w całej pełni. Choćby dusza była jak trup rozkładająca się i choćby po ludzku nie było wskrzeszenia i wszystko już stracone, nie tak jest po Bożemu, cud miłosierdzia Bożego wskrzesza tę duszę w całej pełni. Kiedy się zbliżasz do spowiedzi, wiedz o tym, że Ja sam w konfesjonale czekam na ciebie, zasłaniam się tylko kapłanem, lecz sam działam w duszy. Tu nędza duszy spotyka się z Bogiem miłosierdzia ..z tego źródła miłosierdzia czerpać można łaski jedynie naczyniem ufności. Jeżeli ufność będzie wielka, hojności mojej nie ma granic... Kiedy dusza wysławia moją dobroć, wtedy szatan drży przed nią i ucieka na samo dno piekła ... Boleje serce moje – mówił Jezus – nad tym, że nawet dusze wybrane nie rozumieją, jak wielkim jest moje miłosierdzie; obcowanie ich jest w pewien sposób niedowierzaniem. O, jak to bardzo rani serce moje. Wspomnijcie na mękę moją i jeżeli nie wierzycie słowom moim, wierzcie przynajmniej ranom moim”.

Scenariusz nr 2.

Temat: Wiara odpowiedzią na miłość Boga.

Powiązanie z wcześniejszą lekcją:

Uczeń wie, że każdy człowiek jest kochany przez Pana Boga.

Cele lekcji:

- 1. Uczeń wie, że wiara jest darem Boga dla człowieka.*
- 2. Uczeń potrafi wyjaśnić, czym jest postawa ufności.*
- 3. Uczeń prosi Boga o dar żywej wiary.*

Cele sformułowane w języku ucznia:

- 1. Uczeń w swym codziennym życiu (we wszystkich wydarzeniach) zachowuje postawę ufności wobec Pana Boga.*

Pytania kluczowe:

- 1. Czy Jezus znajdzie wiarę , gdy przyjdzie na ziemię?*
- 2. Czy człowiek niewierzący w Boga, zawsze zaczyna wierzyć w byle co?*
- 3. Czy śmierć Boga była oznaką miłości Jego do nas?*

Nacobezu („na co będę zwracał uwagę”):

- 1. Jakie jest zaangażowanie ucznia w realizowaniu tematu wiary?*
- 2. Czy uczeń właściwie interpretuje wybrane fragmenty Pisma św. dotyczące wiary?*

Przebieg lekcji (metody i formy):

- 1. Praca w grupach.*
- 2. Metaplan.*
- 3. Burza mózgów .*

Jak sprawdzę czy cel został osiągnięty?

- 1. „Rundka” na zakończenie lekcji, albo kartkówka na następnej lekcji.*

Praca domowa

Odpowiedzieć na pytanie: Jak odpowiadam w codziennym życiu na miłość Boga?

Materiały i pomoce dydaktyczne:

Kartki, Pismo św., flamastry, plakat do pracy w grupach metodą metaplanu.

Modlitwa

Wprowadzenie

Katecheta pyta uczniów, czym jest dla nich wiara? Po zebraniu i omówieniu skojarzeń związanych z „wiarą” podaje definicję, która mówi, że wiara jest przyjaźnią z Jezusem Chrystusem. Dlaczego przyjaźnią? Rozmawia z uczniami i podaje argumentację. Dalej mówi, że tak jak każda przyjaźń wymaga wierności, tak samo przyjaźń z Chrystusem jest wymagająca i wymaga wierności Przyjacielowi. Codziennie trzeba dawać odpowiedź na tę przyjaźń, a to nazywamy – wiarą. Dlaczego wiara jest odpowiedzią na miłość Boga? Jak mogę na tę miłość odpowiadać w codziennym życiu?

Aktywizacja

Katecheta dzieli klasę na grupy i każda z grup otrzymuje zadanie do wykonania. Uczniowie zastanawiają się nad pojęciem wiary dzisiaj, pracując metodą „metaplanu” (zał. nr 1), a następnie prezentują rezultaty swoich przemyśleń na forum klasy. Na drugiej stronie kartki grupa ma zadanie zapisać fragment z Ewangelii związany z postawą wiary wybranych osób: 1) Łk 8, 40-56; 2) Łk 7, 1-10.

Uczniowie szukają odpowiedzi w tekstach biblijnych na zadane pytania: (Zał. nr 6).

Puenta

Wiara jest najdoskonalszą odpowiedzią na miłość Boga, dlatego jest nazywana jednym z największych skarbów, jakie człowiek na ziemi posiada. Wiara jest osobistą relacją do Boga. Ta relacja wpływa na całe życie wierzącego, a poprzez jego obecność w różnych społecznościach wpływa na innych. Z tego powodu nie można powiedzieć, że jest rzeczą prywatną. To także uznanie za prawdę tego, co Bóg objawił. Wiara jest potrzebna człowiekowi do poznania obiektywnej prawdy o sobie i otaczającym go świecie.

Praca domowa:

Odmówić akt wiary i napisać krótką refleksję na temat prawd zawartych w tej modlitwie.

dk. Wojciech Turek

Załącznik nr 1.

Metaplan

Jak dzisiaj jest traktowana wiara?	Jak powinna być traktowana wiara?
Dlaczego nie jest tak jak powinno być?	Wnioski

Załącznik nr 2 (**Lk 8, 40-56**)

Gdy Jezus wrócił, powitał Go tłum, gdyż wszyscy Go oczekiwali. Wtedy przyszedł człowiek imieniem Jair, który był przełożonym synagogi. Upadł Jezusowi do stóp i prosił Go, aby wszedł do jego domu. Miał bowiem dwunastoletnią córkę, jedynaczkę, która była umierająca. Gdy On szedł, tłumy napierały na Niego. Była tam pewna kobieta, która od dwunastu lat chorowała na krwotok i cały majątek wydała na lekarzy, lecz nikt nie mógł jej uleczyć. Podeszła z tyłu, dotknęła frędzli Jego płaszcza i natychmiast ustał jej krwotok. Wówczas Jezus zapytał: „Kto Mnie dotknął?”. A gdy wszyscy się wypierali, Piotr powiedział: „Mistrzu, tłumy Cię otaczają i cisną się do Ciebie”. Lecz Jezus rzekł: „Ktoś Mnie dotknął i poczułem, że moc wyszła ze Mnie”. Wtedy kobieta, widząc, że nie zdoła się ukryć, drząc

podeszła, upadła przed Nim i wobec całego ludu opowiedziała, z jakiego powodu Go dotknęła i że natychmiast została uzdrowiona. On zaś jej powiedział: „Córko, twoja wiara cię uzdrowiła. Idź w pokoju”. Kiedy jeszcze to mówił, przyszedł ktoś z domu przełożonego synagogi i oznajmił: „Twoja córka umarła, więc nie trudź już Nauczyciela”. Lecz Jezus, słysząc to, odezwał się do niego: „Nie bój się, tylko wierz, a będzie ocalona”. Gdy przyszedł do domu, nie pozwolił nikomu wejść z sobą, z wyjątkiem Piotra, Jana i Jakuba oraz ojca i matki dziewczynki. A wszyscy płakali i lamentowali nad nią. On rzekł: „Nie płaczcie, bo nie umarła, tylko zasnęła. Lecz oni wyśmiewali się z Niego, bo wiedzieli, że umarła. On wziął ją za rękę i zawołał: „Dziewczynko, wstań!”. Duch jej powrócił i natychmiast wstała. Polecił, aby jej dano jeść. Zdumieni się jej rodzice, a On im przykazał, aby nikomu nie mówili o tym, co się stało.

Zał. nr 3 (Łk 7, 1-10)

Gdy Jezus skończył przemawiać do słuchającego Go ludu, wszedł do Kafarnaum. A sługa pewnego setnika bardzo przez niego ceniony, chorował i był już umierający. Skoro setnik usłyszał o Jezusie, wysłał do Niego starszych żydowskich, prosząc Go, aby przyszedł i uzdrowił jego sługę. Gdy przyszli do Jezusa, bardzo Go prosili: „Zasługuje, abyś mu to uczynił. Miłuje bowiem nasz naród i sam zbudował nam synagogę”. Poszedł więc Jezus razem z nimi. A gdy był już niedaleko domu, setnik wysłał przyjaciół, aby Mu powiedzieli: „Panie, nie trudź się, bo nie jestem godny, abyś wszedł do mojego domu. Dlatego też samego siebie nie uznałem za godnego, aby przyjść do Ciebie. Ale powiedz słowo, a mój sługa będzie uzdrowiony. Bo i ja, chociaż sam podlegam władzy, mam pod sobą żołnierzy. I kiedy mówię jednemu z nich: Idź! - on idzie. A innemu: Przyjdź! - on przychodzi. A gdy do sługi mówię: Zrób to! - on robi”. Jezus to usłyszał, zdziwił się i zwracając się do tłumu, który szedł za Nim, powiedział: „Mówię wam, nawet w Izraelu nie spotkałem tak silnej wiary”. A gdy posłańcy wrócili do domu, zastali sługę zdrowego.

Zał. nr 4 (Mk 5, 21)

Gdy Jezus" przepłynął się łodzią z powrotem na drugi brzeg, zebrał się wokół Niego wielki tłum nad jeziorem. Przyszedł też jeden z przełożonych synagogi", który nazywał się Jair. Gdy zobaczył Jezusa, upadł Mu do stóp i błagał: „Moja córeczka jest umierająca. Przyjdź i połóż na nią ręce, aby wyzdrowiała i żyła”. Jezus poszedł z nim, a wielki tłum podążał za Nim, napierając na Niego ze wszystkich stron. Była tam pewna kobieta, która dwanaście lat chorowała na krwotok. Dużo wycierpiała od wielu lekarzy. Wydała wszystkie swoje oszczędności, ale nic jej nie pomagało, a nawet czuła się coraz gorzej. Gdy usłyszała o Jezusie, podeszła w tłumie od tyłu i dotknęła Jego płaszcza. Mówiła bowiem: „Jeśli tylko dotknę Jego płaszcza, odzyskam zdrowie”. Od razu miejsce krwotoku zagoiło się i poczuła, że jest uzdrowiona ze swej dolegliwości. Również Jezus natychmiast odczuł, że moc wyszła od Niego. Zwrócił się do tłumu, pytając: „Kto dotknął mojego płaszcza?”. Lecz uczniowie mówili do Niego: „Widzisz, jak tłum ze wszystkich stron napiera na Ciebie, a Ty pytasz: «Kto Mnie dotknął?»”. On jednak spojrzał wkoło, by zobaczyć tę, która to zrobiła. Kobieta, przełęknięta i drżąca, wiedząc, co się jej stało, przyszła, upadła przed Nim i wyznała całą prawdę. A On powiedział do niej: „Córko, twoja wiara cię uzdrowiła, idź

w pokoju" i bądź wolna od twojej dolegliwości". Kiedy jeszcze to mówił, przyszedli z domu przełożonego synagogi i oznajmili: „Twoja córka umarła. Czemu jeszcze trudzisz Nauczyciela?”. Lecz Jezus, słysząc, co mówią, zwrócił się do przełożonego synagogi: „Nie bój się, tylko wierz!”.

Załącznik nr 5 (Mk 6, 30)

W tym czasie apostołowie powrócili do Jezusa i opowiedzieli Mu o wszystkim, czego dokonali i czego nauczali. A On rzekł do nich: „Idźcie sami na miejsce odludne i trochę odpocznijcie”. Tak wielu bowiem przychodziło i odchodziło, że nawet na posiłek nie mieli czasu. Odpłynęli więc łodzią na miejsce pustynne. Ale widziano ich odpływających. Wielu to zauważyło. Przybyli więc tam pieszo ze wszystkich miast, nawet ich wyprzedzając. Kiedy Jezus wyszedł na brzeg, ujrzał wielki tłum. Ulitował się nad nimi, ponieważ byli jak owce, które nie mają pasterza I długo ich nauczał. Gdy zrobiło się późno, podeszli do Niego Jego uczniowie i powiedzieli: „Miejsce to jest odludne i jest już późno. Odeślij ich do okolicznych osad i wsi. Niech kupią sobie coś do jedzenia”. Lecz On odpowiedział: „Wy dajcie im jeść!”. A oni na to: „Czy mamy pójść i za dwieście denarów” kupić chleba, aby dać im jeść?”. Zapytał ich: „Ile macie chlebów? Idźcie i zobaczcie!”. Oni sprawdzili i powiedzieli Mu: „Pięć i dwie ryby”. Wtedy kazał ludziom usiąść gromadami na zielonej trawie. Usiedli więc w grupach po stu i po pięćdziesięciu. I wziął tych pięć chlebów i dwie ryby, spojrzał w niebo odmówił modlitwę uwielbienia. Potem połamał chleby i dawał je uczniom, aby rozdzielali wśród nich. Dwie ryby również podzielił pomiędzy wszystkich. Wszyscy jedli do syta. I zebrali dwanaście pełnych koszy ułomków chleba i resztek ryb. A tych, którzy jedli, było pięć tysięcy mężczyzn.

Załącznik Nr 6 (pytania do pracy w grupach z tekstem biblijnym)

1. Jaka była postawa ludzi wobec Jezusa?
2. Czym była dla nich prawdziwa wiara?
3. Dlaczego ludzie uwierzyli?

Scenariusz nr 3.

Temat lekcji: Wiara podstawą ufności wobec Boga.

Powiązanie z wcześniejszą wiedzą:

Uczniowie znają pojęcie ufności.

Cele lekcji:

1. *Uczeń wie, że Panu Bogu można ufać.*
2. *Uczeń potrafi wyjaśnić, czym jest postawa ufności.*
3. *Uczeń powierza swoje życie Panu Bogu w modlitwie.*

Cele sformułowane w języku ucznia:

1. *Uczeń zna akt ufności.*
2. *Uczeń potrafi wyjaśnić, czym jest postawa zaufania Bogu.*
3. *Uczeń w modlitwie prosi Pana Boga o rozwiązanie swoich problemów.*

Pytania kluczowe:

Jak myślisz? Czy dzisiaj lepiej jest być człowiekiem wierzącym, czy niewierzącym?

„Nacobezu” (na co będę zwracał uwagę):

Czy uczniowie wiedzą, czym jest ufność?

Jak uczeń wyraża postawę ufności?

Przebieg lekcji (metody i aktywności):

Praca w grupach;

Okienko informacyjne.

Jak sprawdzę, czy cel został osiągnięty?

Zapytam uczniów, co zapamiętali z lekcji.

Praca domowa:

Napisz refleksję na temat aktu ufności.

Materiały i pomoce dydaktyczne:

Kartka papieru A3, flamastry, plakat z okienkiem informacyjnym.

Wprowadzenie:

Witam uczniów chrześcijańskim wezwaniem: „Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus”, a następnie razem z uczniami odmawiam „Akt ufności”. Po modlitwie inicjuję rozmowę na temat zaufania Panu Bogu np. stawiam pytanie: co to jest zaufanie Bogu i jak można wyrazić postawę zaufania względem Niego. Aby pogłębić rozumienie tematu, proponuję pracę w grupach metodą „okienka informacyjnego”.

<i>Napisz definicję wiary.</i>	<i>Przedstaw wiarę symbolem graficznym.</i>
<i>Znajdź porównanie: Wiara jest jak.....bo..... .</i>	<i>Ułóż krótką modlitwę dziękczynną za dar wiary.</i>

Aktywizacja:

Dzielę uczniów na grupy, rozdaję flamastry i plansze ze schematem „okienka informacyjnego”. Każda grupa pracuje nad wypełnieniem poszczególnych okienek na temat „wiary w Boga”, a po skończonej pracy następuje prezentacja i podsumowanie.

Puenta:

Ktoś, kto uwierzył w Jezusa Chrystusa musi być konsekwentny. Wiara, którą nosimy w sercu musi przekładać się na życie codzienne, na konkretną postawę chrześcijańskiej miłości. Autentyczna wiara zawsze rodzi owoce miłości. Panu Bogu chodzi o miłość, która będzie świadectwem o Jezusie Chrystusie, która będzie dla innych zaproszeniem do wiary. Mamy przecież być solą ziemi i światłem świata. Mamy być lampą, która świeci, miastem położonym na górze, które widać z daleka. Czy to nie program życiowy człowieka wierzącego? Nie ma mocniejszego świadectwa niż świadectwo bezwarunkowej miłości i miłosierdzia wobec drugiego człowieka, wobec każdego człowieka! Tylko człowiek, który kocha odkrywa piękno, wielkość, dobroć, potęgę Boga. Tylko człowiek, który kocha buduje i pogłębia swoją wiarę i zapala ją w sercach innych ludzi.

Zakończenie:

Zadaję pracę domową: Napisz refleksję na temat aktu ufności. Modlitwa na zakończenie: „Chwała Ojcu...”

dk. Marek Ulatowski.

Scenariusz nr 4.

TEMAT: Trudno nie wierzyć w nic?

Cel ogólny:

- ✓ *Uczeń wie, co to jest ateizm i czym ateista różni się od osoby wierzącej. Uczeń zna przyczyny ateizmu.*

Cele szczegółowe:

- *Uczeń wie, jakie są przesłanki do wiary w Boga.*
- *Uczeń potrafi wyjaśnić, dlaczego praktycznie niemożliwym jest nie wierzenie w nic i ukazuje, że każdy człowiek jest religijny.*
- *Uczeń swoim zachowaniem pokazuje innym, że wierzy w Boga (np. bierze udział w procesji Bożego Ciała).*

Cele sformułowane w języku ucznia:

- *Uczeń wie, że są różne drogi prowadzące do wiary w Boga (np. poprzez obserwację świata stworzonego).*
- *Uczeń umie wyjaśnić, że każdy człowiek jest religijny.*
- *Uczeń w swoim codziennym życiu pokazuje, że wierzy w Boga (np. nosi medalik lub krzyżyk).*

Pytania kluczowe:

Czy zgodzisz się z G.K. Chestertonem, że „człowiek, który nie wierzy w Boga jest w stanie uwierzyć we wszystko?”

Metody i formy w pracy:

- *Praca w grupach*
- *„Puste krzesło”*

Będę zwracał uwagę:

- *Aby uczniowie zauważyli, że praktycznie niemożliwym jest życie bez wiary w coś lub kogoś, co nas przewyższa.*
- *Na ukazanie braku sprzeczności między nauką, a wiarą w Boga.*

PRZEBIEG KATECHEZY

1. Wprowadzenie

Modlitwa: K wprowadza w temat zajęć. Zwraca uwagę na trwający obecnie w Kościele katolickim Rok Wiary i ukazuje powiązanie z nim tematu katechezy.

K zadaje pytanie: *W co wierzy dzisiejszy człowiek? Czym jest ateizm? Co może być przyczyną utraty wiary lub wzrostu w wierze dla współczesnego człowieka? Na jakie pytania człowiek oczekuje odpowiedzi?*

K prowadzi rozmowę z uczniami i wyjaśnia powstałe wątpliwości i pytania.

2. Aktywizacja

K wprowadza uczniów w metodę „puste krzesło”, tłumaczy na czym ona polega. Stawia pytanie do dyskusji:

Czy zgodzisz się z G.K. Chestertonem, że „człowiek, który nie wierzy w Boga jest w stanie uwierzyć we wszystko?”

K wskazuje na różne propozycje odpowiedzi, które są rozłożone w różnych miejscach w klasie oraz na pustą kartkę z dużym znakiem zapytania, która sugeruje możliwość innej odpowiedzi. Po czym wyjaśnia, że każdy uczeń, po krótkim zastanowieniu, powinien wybrać odpowiedź najbliższą osobistemu przekonaniu. Zaprasza uczestników do spaceru po sali i wyboru kartki z wypowiedzią, która jest w największym stopniu zgodna z osobistym poglądem danej osoby. K wyjaśnia, że po dokonaniu wyboru należy usiąść w miejscu, w którym leży kartka z wybraną odpowiedzią. Osoby wybierające kartkę ze znakiem zapytania muszą sprecyzować swój pogląd. Uczniowie mają określony czas na spacerowanie po klasie, zaznajomienie się z poglądami wypisanymi na kartkach i wybór tej, która najbardziej odpowiada ich poglądom. W ten sposób uczniowie spontanicznie tworzą mniejsze grupy, w których winni zebrać argumenty za swoim poglądem. Potem należy wybrać przewodniczących grup, którzy wyjdą, każdy ze swoim krzeselkiem środek sali. Pozostali zajmą miejsca stojące za swoimi liderami. Należy dodać jedno „puste krzesło”. K informuje, że głos w dyskusji mogą zabrać tylko przewodnicy (liderzy) grup, siedzący na krzesłach oraz każdy ze stojących, jeżeli zajmie miejsce na owym „pustym krześle”, które po wygłoszeniu swojej opinii musi opuścić i dać możliwość wypowiedzi innym.

Przedstawiciele grup w kręgu wewnętrznym:

- *krótko prezentują istotę swojego poglądu oraz główne argumenty;*
- *dyskutują między sobą.*

K kończy dyskusję po wypowiedzi możliwie wszystkich osób. Przedstawiciele grup podsumowują swoje wypowiedzi.

3. Puente

K zbiera wszystkie informacje, jakie pojawiły się w ciągu trwania całej lekcji i w sposób syntetyczny powtarza je uczniom. Interpretuje treści, jakie zostały wypowiedziane w czasie dyskusji.

K mówi o tym czym tak naprawdę jest wiara. Ukazuje, że to przede wszystkim relacja, odpowiedź człowieka na zaproszenie Boga, na wyjście Boga do człowieka. Wyjście, które powodowane jest miłością. Wiara to także zawierzenie, czyli zaufanie Bogu, czyli Temu, który może autentycznie zmienić życie człowieka.

K przypomina na koniec, że o własną wiarę należy dbać, gdyż zapomniana szybko maleje. Ukazuje wiarę jako rzeczywistość dynamiczną, taką, która chce nadążać za człowiekiem.

Praca domowa:

Odnajdź i wysłuchaj piosenki zespołu Raz Dwa Trzy – „Trudno nie wierzyć w nic”. Zastanów się na jej treści. Swoje krótkie przemyślenia zapisz do zeszytu.

4. Zakonczenie*K kończy katechezę modlitwą.*

dfk, Adam Hryc

ZAŁĄCZNIK 1

WARIANTY ODPOWIEDZI NA POSTAWIONE PYTANIE (DO METODY „PUSTE KRZESŁO”)

Człowiek, który odrzuca wiarę w Boga
bardziej ufa swemu rozumowi. Jest
racjonalistą, dlatego tym bardziej nie
jest skory do wiary we wszystko.

Mozna wierzyć, że to wszystko co istnieje, cały świat stworzony, który jest bardzo uporządkowany, nie musiał zostać stworzony przez Boga, ale w wyniku różnych procesów, które zachodziły w historii świata, a których nauka dzisiaj jeszcze nie umie wyjaśnić.

???

Każdy człowiek jest z natury religijny.
Każdy potrzebuje odnaleźć w życiu coś lub kogoś, co go przerasta, coś co jest dla niego ideałem. Jeżeli odrzuci istnienie Boga będzie szukał czegoś innego, choćby najbardziej absurdalnego.

TEKST PIOSENKI I LINK DO POSŁUCHANIA W INTERNECIE:

<http://www.youtube.com/watch?v=ZSTZuNMEEbE>

Raz Dwa Trzy – Trudno Nie Wierzyć w Nic

Zapyta Bóg w swym niebie,
co dałem Mu, od siebie.
Wierzyłem i kochałem,
i byłem tym, kim chciał bym być.
I żyłem jak ,chciał bym żył
i byłem, kim miałem być.

Odpowiem mu od siebie,
że spłacę dług tym lepiej,
Tym bardziej,
bo wiedziałem, co znaczy,
że nadziei brakowało mi
I kilku chwil, kilku dobrych chwil,
Może powie, to niepotrzebne słowa.

Trudno nie wierzyć w nic, trudno nie wierzyć w nic.
Trudno nie wierzyć w nic, trudno nie wierzyć w nic.

Zapyta Bóg w swym niebie,
jak spłacę dług,
ja nie wiem.
Wierzyłem i kochałem,
i byłem, tym kim chciał bym być.

Trudno nie wierzyć w nic, trudno nie wierzyć w nic.
Trudno nie wierzyć w nic, trudno nie wierzyć w nic.

Scenariusz nr 5.

Temat: Wierzę w świętych obcowanie

Powiązanie z wcześniejszą wiedzą:

Kim są święci, czy znane są życiorysy niektórych świętych, czym jest wiara, co znaczy wierzyć?

Cele lekcji:

- 1. Uczeń wie, co oznacza wiara w obcowanie świętych. Zna życiorys swego patrona.*
- 2. Uczeń umie wyjaśnić prawdę o obcowaniu świętych.*
- 3. Uczeń zna swego patrona i przez jego wstawiennictwo modli się do Boga Ojca.*

Cele sformułowane w języku ucznia:

- 1. Uczeń potrafi w codziennym życiu dostrzec pomoc świętych.*
- 2. Uczeń zna swego patrona i przez jego wstawiennictwo modli się do Boga Ojca.*

Pytania kluczowe:

- 1. Kto z was jest święty?*
- 2. Czy wśród nas może żyć jakiś święty?*
- 3. Czy potrzeba jeszcze jakichś nowych świętych?*

„Nacobezu” („na co będę zwracał uwagę”)

- czy uczeń wie, czym jest świętość?*
- czy uczeń zna przykłady świętych.*

Przebieg lekcji (metody i formy pracy)

- praca w grupach (dopasowanie życiorysu do obrazu przedstawiającego jakiegoś świętego);
- praca z tekstem (biblijny, katechizmowy, biografie świętych);

Jak sprawdzę, czy cel został osiągnięty?

- Sporządzenie notatki.
- rozmowa na temat rozumienia treści przedstawionych podczas katechezy.

Praca domowa:

Wyjaśnij własnymi słowami, czym jest świętych obcowanie.

Materiały i pomoce dydaktyczne:

Pismo Święte, Katechizm Kościoła Katolickiego, biografie świętych, plansze (obrazy) przedstawiające świętych.

PRZEBIEG LEKCJI

Wprowadzenie:

- Krótka modlitwa, sprawdzenie listy obecności.
- Powtórzenie wiadomości o wierze.
- Rozmowa na temat świętości; czy świętość w dzisiejszych czasach może nam imponować?
- Zapis tematu w zeszycie.

Aktywizacja:

Dzielimy klasę na grupy (4-5 osobowe). Każda z grup otrzymuje kilkanaście zdjęć z wizerunkami świętych: Matka Teresa z Kalkuty, O. Pio, Maksymilian Kolbe, Jan Paweł II, Beretta Molla, itp. Każda grupa otrzymuje również kartki z biografiami świętych.

Każda grupa ma za zadanie dopasować biografię do świętego przedstawionego na obrazku. Ważne jest, aby każdy wyłonił główną cechę świętego, coś co odróżniało go od innych świętych. Co uczniom najbardziej u danej osoby zaimponowało?

Po zakończeniu zadania każda grupa prezentuje swoją pracę, a każdy z członków przedstawia te cechy świętych, które mu najbardziej imponują.

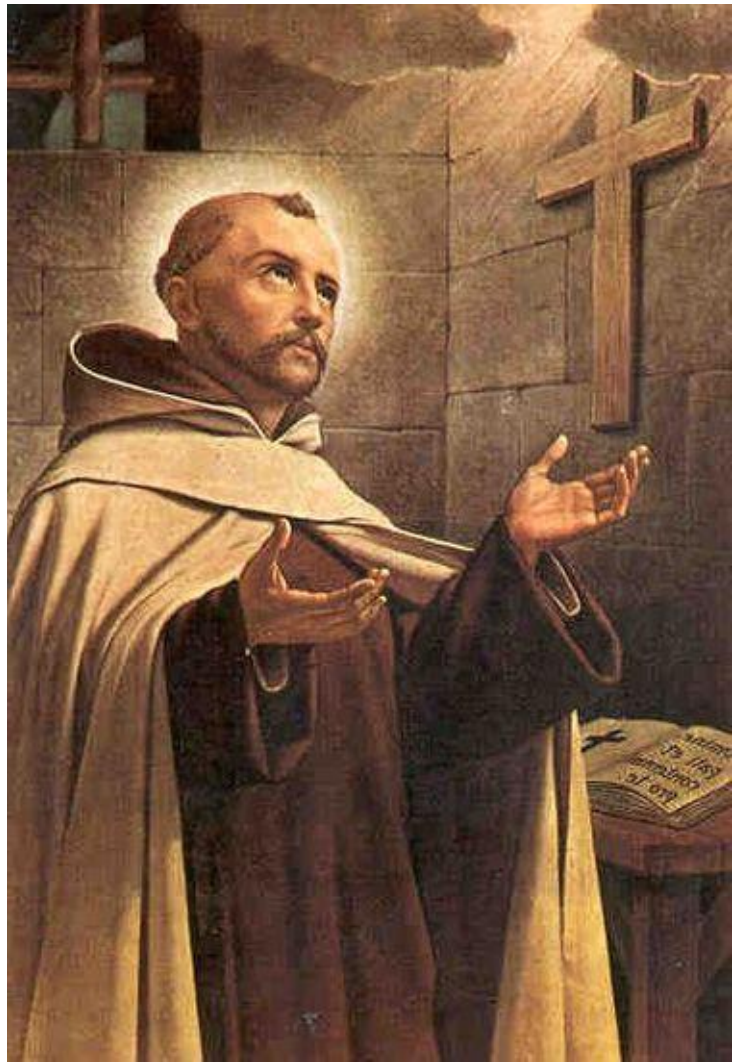
Puenta:

Święci żyją wśród nas (Jako przykład można podać relacje, wywiady szkolnych przyjaciół Jana Pawła II). Świętość jest darem, którego dostąpić może każdy człowiek. Jest to życie w łasce uświęcającej. Poprzez modlitwę i orędownictwo świętych możemy upraszać łaski u Boga. Warto, aby każdy w sposób szczególny czcił swego patrona i za jego przyczyną modlił się do Boga.

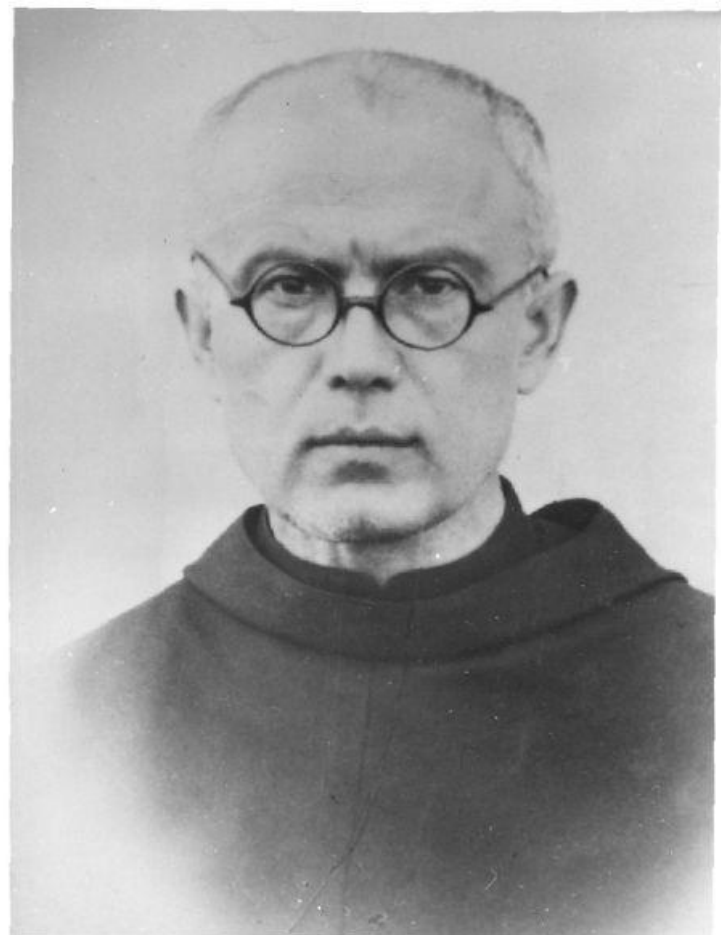
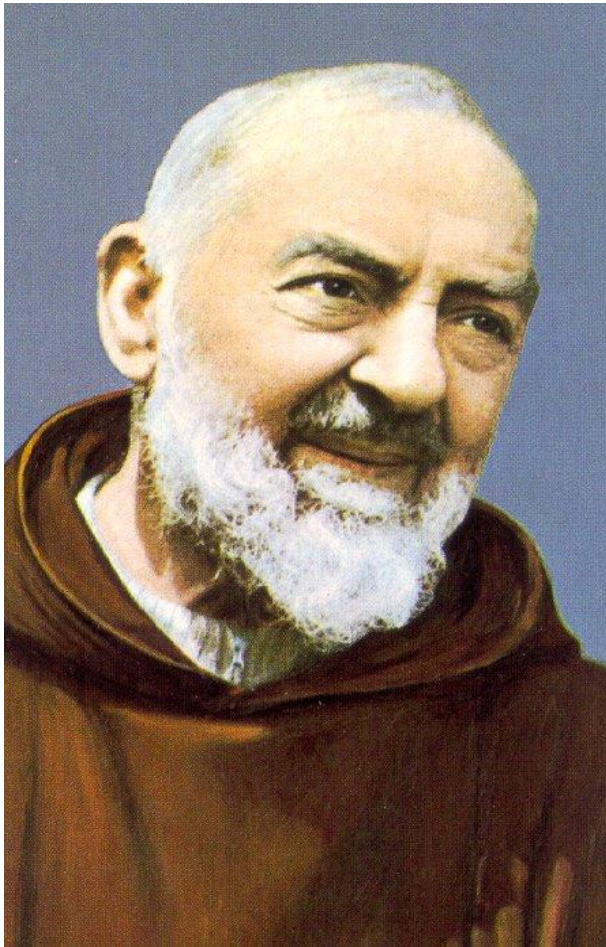
Na zakończenie katechezy modlimy się Modlitwą Pańską, a następnie wymieniamy imiona patronów, a uczniowie odpowiadają „Mój święty patronie... - módl się mną. Amen.”

dk. Dawid Kulesza

<ul style="list-style-type: none"> - ur. w 1894 w Zduńskiej Woli, - został wyświęcony na kapłana w zakonie ojców franciszkanów, - studiując w Rzymie założył Rycerstwo Niepokalanej, - przebywał na misjach w Japonii, - prowadził działalność wydawniczą zakrojoną na wielką skalę, - umarł śmiercią głodową w obozie koncentracyjnym – oddając życie za ojca rodziny. 	<ul style="list-style-type: none"> - ur. w 1922 we Włoszech, - z wykształcenia była lekarzem, - była kochającą żoną i matką trojga dzieci, - tuż przed porodem swego czwartego dziecka, nastąpiły powikłania, a w konsekwencji jej życie było zagrożone, - nie pozwoliła dokonać aborcji na swoim dziecku, - zdecydowała się urodzić dziecko umierając osiem dni po porodzie w 1962 r., 	<ul style="list-style-type: none"> - ur. w 1888, - w bardzo młodym wieku wstąpiła do zakonu, - żyła w ciągłym zjednoczeniu z Bogiem, - z uśmiechem i radością znosiła wszelkie trudy codziennego życia, - swoje mistyczne przeżycia opisała w swoim dziele „Dzieje Duszy”, - 	<ul style="list-style-type: none"> - ur. 1881 niedaleko Krakowa, - pełniła funkcje służącej, - w czasie I wojny światowej opiekuje się rannymi żołnierzami jako pielęgniarka, - już wtedy żołnierze nazywali ją „świętą panienką”, - umarła w 1922 r. jako tercjarka w Świeckim Zakonie św. Franciszka, 	<ul style="list-style-type: none"> - ur. 	<ul style="list-style-type: none"> - ur. ok. roku 480, - prowadził życie pustelnicze, - wybudował klasztor na Monte Casino, - autor reguły zakonnej znanej na całym świecie, - w życiu zakonnym zalecał kierować się modlitwą i pracą, - papież Paweł VI ogłosił go patronem Europy,
<ul style="list-style-type: none"> - ur. w 1905 w bardzo ubogiej rodzinie, - pierwsze przeżycia mistyczne miała w wieku 6 lat, - mając 19 lat wstąpiła do zakonu, - z jej polecenia wileński malarz namalował znany dziś na całym świecie obraz przedstawiający Jezusa, - doświadczała licznych objawień i przeżyć mistycznych, - Zmarła po bardzo długiej i ciężkiej chorobie w 1938 r., 	<ul style="list-style-type: none"> - ur. w 1542 w Hiszpanii, - po wstąpieniu do zakonu zapragnęła odnowy i reformy zgromadzenia, - doświadczał wielu upokorzeń będąc nawet więzionym w zakonnym karcerze, - napisał liczne dzieła, w których porusza kwestie związane z rozwojem życia duchowego, - został ogłoszony doktorem Kościoła, 	<ul style="list-style-type: none"> - ur. w 1898 niedaleko Tarnowa, - jako młoda dziewczyna katechizowała wiejskie dzieci, - w 1914 roku została brutalnie zamordowana broniąc cnoty czystości, - jest patronką Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży, 	<ul style="list-style-type: none"> - ur. 1887 we Włoszech, - wielki stygmatyk, - w związku z jego wizjami i stygmatami był szykanowany i uznawany za chorego, - spotkał się z kard. Karolem Wojtyłą, któremu przepowiedział wybór na stolicę piotrową, - miał dar bilokacji, - zmarł w 1968 roku, 	<ul style="list-style-type: none"> - ur. 1786 we Francji, - od młodości chciał zostać księdzem, - po wstąpieniu do seminarium postanowiono usunąć go ze względu na słabe wyniki w nauce, - odmawiano mu święceń kapłańskich, - po wielkich staraniach swojego proboszcza został wyświęcony i wysłany do małej parafii na proboszcza, - wyniszczony chorobami i praktykami ascetycznymi zmarł w 1859 r., - patron proboszczów, 	<ul style="list-style-type: none"> - urodzony w Libanie, - jako młody chłopak zapragnął wstąpić do zakonu na co nie wyrażali zgody rodzice, - uciekł z domu i został mnichem, a następnie pustelnikiem, przez 23 lata mieszkał w samotności pił wodę i jadł warzywa, - po śmierci za jego przyczyną wielu ludzi doznawało uzdrowień, - wśród uzdrowionych byli zarówno chrześcijanie jak i muzułmanie, - jest otaczany wielką czcią na bliskim wschodzie,

Scenariusz nr 6.

Temat lekcji: Czy wierzę w zmartwychwstanie ciała?

Powiązanie z wcześniejszą wiedzą:

Przeprowadzona katecheza uświadomiła nam, że musimy dobrze przygotować się na powtórne przyjście Pana.

Uczeń wie, że wszyscy oczekujemy na paruzję- powtórne przyjście Chrystusa.

Cele lekcji:

1. Uczeń wie, że chrześcijanin wyczekuje powtórnego przyjścia Jezusa.
2. Uczeń potrafi wyjaśnić, co to jest paruzja oraz umie wskazać w obrzędzie pogrzebowym tekst o nadziei.
3. Uczeń wyraża swoje przekonanie, że życie „wiernych zmienia się, ale się nie kończy.”

Cele sformułowane w języku ucznia:

1. Uczeń wyraża szacunek dla duszy i ciała ludzkiego.
2. Uczeń poprawnie interpretuje słowa prefacji za zmarłych

Pytania:

1. Czy ja zmartwychwstanę?
2. Jak będę wyglądał po zmartwychwstaniu?
3. Czy zmartwychwstanę z popiołu?

„Nacobezu”

1. Aby uczeń poprawnie rozumiał i interpretował teksty modlitw za zmarłych.
2. Aby uczeń wypracował / ukształtował w sobie postawę szacunku i czci względem ciała ludzkiego.

Przebieg lekcji:

Podział klasy na grupy:

- 1 Grupa: Na podstawie tekstów z KKK
- 2 Grupa: W oparciu o teksty Pisma Świętego
- 3 Grupa: Teksty obrzędów pogrzebowych

Jak sprawdzę, czy cel został osiągnięty?

Rozmowa na temat przeprowadzonego tematu.

Praca domowa:

Napisać: Jak wyobrażam sobie dzień Paruzji?

Pomoce dydaktyczne:

1. Pismo Święte.
2. Katechizm Kościoła Katolickiego.
3. Teksty obrzędów pogrzebowych.

Przebieg lekcji:

- Przywitanie uczniów
- wyciszenie klasy
- modlitwa spontaniczna za zmarłych

1. Wprowadzenie

Jezus Chrystus poprzez swoje zmartwychwstanie objawił nam, że nasze ciało jest również powołane do zmartwychwstania. Tajemnica człowieka polega na tym, że Bóg w sposób nierozdzielny złączył w nim duchową i cielesną materię. Podczas przyjścia Chrystusa ciało i dusza odłączone od siebie przez śmierć, ponownie się zjednoczą. Dlatego też Kościół otacza szacunkiem groby zmarłych wiernych, oraz czci relikwie świętych. (po tym wprowadzeniu katechety uczniowie zostają zaproszeni do wyrażenia własnych myśli na temat omawianego zagadnienia.)

2. Aktywizacja.

Katecheta dzieli klasę na grupy i rozdaje teksty wraz z zamieszczonymi tam pytaniami. Uczniowie szukają odpowiedzi na postawione pytania i dokonują prezentacji swojej pracy na forum klasy.

(Uczniowie mogą także zadawać pytania i dzielić się swoimi przemyśleniami.)

3. Puenta.

Zmartwychwstanie będzie polegać na tym, że człowiek dzięki Chrystusowi otrzyma nowe ciało, całkowicie przemienione. Trudno określić, jakie będzie nasze ciało po zmartwychwstaniu. Św. Paweł wyjaśnia, że zbawieni będą podobni do zmartwychwstałego Chrystusa, bo ich zmartwychwstanie będzie udziałem w Jego życiu pełnym chwały. Po

zmartwychwstaniu nasze ciała będą się zupełnie różnić od obecnych. Będą pozbawione wszelkich braków, nie będą podlegać cierpieniu ani śmierci. Drugie przyjście Chrystusa w chwale, nazywane też paruzją, będzie dniem naszego zmartwychwstania. „Gdy się ukaże Chrystus, nasze życie, wtedy i wy razem z Nim ukażecie się w chwale” (Kol 3,4). Zmartwychwstania w dniu ostatecznym (por. J 6,54) nie można rozumieć w ten sposób, że istnienie człowieka przerywa się na okres od jego śmierci aż do dnia przyjścia Chrystusa w chwale, gdyż ludzka dusza nie ulega zniszczeniu w chwili śmierci. Z tego też powodu zbawienie lub potępienie następuje w chwili śmierci, a nie dopiero w dniu zmartwychwstania ciała.

dk. Robert Wosik

Załącznik

1. GRUPA

Zmartwychwstanie wszystkich wiernych na wzór Chrystusa

¹² Jeżeli zatem głosi się, że Chrystus zmartwychwstał, to dlaczego twierdzą niektórzy spośród was, że nie ma zmartwychwstania? ¹³ Jeśli nie ma zmartwychwstania, to i Chrystus nie zmartwychwstał. ¹⁴ A jeśli Chrystus nie zmartwychwstał, daremne jest nasze nauczanie, próżna jest także wasza wiara. ¹⁵ Okazuje się bowiem, żeśmy byli fałszywymi świadkami Boga, skoro umarli nie zmartwychwstają, przeciwko Bogu świadczyliśmy, że z martwych wskrzesił Chrystusa. ¹⁶ Skoro umarli nie zmartwychwstają, to i Chrystus nie zmartwychwstał. ¹⁷ A jeżeli Chrystus nie zmartwychwstał, daremna jest wasza wiara i aż dotąd pozostajecie w swoich grzechach. ¹⁸ Tak więc i ci, co pomarli w Chrystusie, poszli na zatracenie. ¹⁹ Jeżeli tylko w tym życiu w Chrystusie nadzieję pokładamy, jesteście bardziej od wszystkich ludzi godni

politowania. ²⁰ Tymczasem jednak Chrystus zmartwychwstał jako pierwszy spośród tych, co pomarli. ²¹ Ponieważ bowiem przez człowieka [przyszła] śmierć, przez człowieka też [dokona się] zmartwychwstanie. ²² I jak w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy będą ożywieni, ²³ lecz każdy według własnej kolejności. Chrystus jako pierwszy, potem ci, co należą do Chrystusa, w czasie Jego przyjścia. ²⁴ Wreszcie nastąpi koniec, gdy przekaże królowanie Bogu i Ojcu i gdy pokona wszelką Zwierzchność, Władzę i Moc. ²⁵ Trzeba bowiem, ażeby królował, aż położy wszystkich nieprzyjaciół pod swoje stopy. ²⁶ Jako ostatni wróg, zostanie pokonana śmierć. ²⁷ Wszystko bowiem rzucił pod stopy Jego. Kiedy się mówi, że wszystko jest poddane, znaczy to, że z wyjątkiem Tego, który mu wszystko poddał. ²⁸ A gdy już wszystko zostanie Mu poddane, wtedy i sam Syn zostanie poddany Temu, który Synowi poddał wszystko, aby Bóg był wszystkim we wszystkich. ²⁹ Bo inaczej czegoż dokonają ci, co przyjmują chrzest za zmarłych? Jeżeli umarli w ogóle nie zmartwychwstają, to czemuż za nich chrzest przyjmują? ³⁰ Po co też i my wystawiamy się na niebezpieczeństwo każdej

³¹ Zapewniam was, przez chlubę, jaką mam z was w Jezusie Chrystusie, Panu naszym, że każdego dnia umieram. ³² Jeżeli tylko ze względu na ludzi potykałem się w Efezie z dzikimi zwierzętami, to cóż mi stąd za pożytek? Skoro zmarli nie zmartwychwstają, to jedźmy i pijmy, bo jutro pomrzemy. ³³ Nie łudźcie się! "Wskutek złych rozmów psują się dobre obyczaje". ³⁴ Ocknijcie się naprawdę i przestańcie grzeszyć! Są bowiem wśród was tacy, co nie uznają Boga. Ku waszemu zawstydzeniu to mówię.

1. Czy Chrystus zmartwychwstał?
2. Czy człowiekowi potrzebna była śmierć Pana Jezusa? Do czego?
3. Kiedy nastąpi koniec?
4. Czym jest umieranie?
5. Każdy człowiek żyje ze świadomością, że kiedyś umrze. Czy śmierć jest definitywnym końcem ludzkiego życia?
6. Czy zmartwychwstanie jest dla nas do osiągnięcia?

2 GRUPA

O ciałach po zmartwychwstaniu

³⁵ Lecz powie ktoś: A jak zmartwychwstają umarli? W jakim ukazują się ciała? ³⁶ O, niemądry! Przecież to, co siejesz, nie ożyje, jeżeli wprzód nie obumrze. ³⁷ To, co zasiewasz, nie jest od razu ciałem, którym ma się stać potem, lecz zwykłym ziarnem, na przykład pszenicznym lub jakimś innym. ³⁸ Bóg zaś takie daje mu ciało, jakie zechciał; każdemu z nasion właściwe. ³⁹ Nie wszystkie ciała są takie same: inne są ciała ludzi, inne zwierząt, inne wreszcie ptaków i ryb. ⁴⁰ Są ciała niebieskie i ziemskie, lecz inne jest piękno ciał niebieskich, inne - ziemskich. ⁴¹ Inny jest blask słońca, a inny - księżyca i gwiazd. Jedna gwiazda różni się jasnością od drugiej. ⁴² Podobnie rzecz się ma ze zmartwychwstaniem. Zasiewa się zniszczalne - powstaje zaś niezniszczalne; ⁴³ sieje się niechwalebne - powstaje chwalebne; sieje się słabe - powstaje mocne; ⁴⁴ zasiewa się ciało zmysłowe - powstaje ciało duchowe. Jeżeli jest ciało ziemskie powstanie też ciało niebieskie. ⁴⁵ Tak też jest napisane: Stał się pierwszy człowiek, Adam, duszą żyjącą, a ostatni Adam duchem ożywiającym. ⁴⁶ Nie było jednak wprawdzie tego, co duchowe, ale to, co ziemskie; duchowe było potem. ⁴⁷ Pierwszy człowiek z ziemi - ziemski, drugi Człowiek - z nieba. ⁴⁸ Jaki ów ziemski, tacy i ziemscy; jaki Ten niebieski, tacy i niebiescy. ⁴⁹ A jak nosiliśmy obraz ziemskiego [człowieka], tak też nosić będziemy obraz [człowieka] niebieskiego. ⁵⁰ Zapewniam was, bracia, że ciało i krew nie mogą posiadać królestwa Bożego, i że to, co zniszczalne, nie może mieć dziedzictwa w tym, co niezniszczalne. ⁵¹ Oto ogłaszam wam tajemnicę: nie wszyscy pomrzemy, lecz wszyscy będziemy odmienieni. ⁵² W jednym momencie, w mgnieniu oka, na dźwięk ostatniej trąby - zabrzmi bowiem trąba - umarli powstaną nienaruszeni, a my będziemy odmienieni. ⁵³ Trzeba, ażeby to, co zniszczalne, przyodziło się w niezniszczalność, a to, co śmiertelne, przyodziło się w nieśmiertelność.

1. Czy wierzę w zmartwychwstanie ciała?
2. Czy wszystkie ciała są takie same? Czy istnieją różnice? O czym one świadczą?
3. Jaka jest różnica pomiędzy ciałami ziemskimi a niebieskimi?
4. Kim jest „pierwszy człowiek”, a kim „drugi człowiek”?
5. Co stanie się ze mną po śmierci?

3 GRUPA

KKK

KKK 1052 "Wierzimy, że dusze tych wszystkich, którzy umierają w łasce Chrystusa... są Ludem Bożym po śmierci, która zostanie całkowicie zniszczona w dniu zmartwychwstania, kiedy te dusze zostaną połączone ze swymi ciałami" (Paweł VI, Wyznanie wiary Ludu Bożego, 28).

KKK 988 *Credo* chrześcijańskie – wyznanie naszej wiary w Boga Ojca, Syna i Ducha Świętego oraz w Jego stwórcze, zbawcze i uświęcające działanie – osiąga punkt kulminacyjny w głoszeniu zmartwychwstania umarłych na końcu czasów oraz życia wiecznego.

KKK 989 Wierzimy mocno i mamy nadzieję, że jak Chrystus prawdziwie zmartwychwstał i żyje na zawsze, tak również sprawiedliwi po śmierci będą żyć na zawsze z Chrystusem. Zmartwychwstałym i że On wskrzesi ich w dniu ostatecznym (Por. J 6, 39-40). Nasze zmartwychwstanie, podobnie jak zmartwychwstanie Chrystusa, będzie dziełem Trójcy Świętej:

Jeżeli mieszka w was Duch Tego, który Jezusa wskrzesił z martwych, to Ten, co wskrzesił Chrystusa Jezusa z martwych, przywróci do życia wasze śmiertelne ciała mocą mieszkającego w was swego Ducha (Rz 8, 11) (Por. 1 Tes 4, 14; 1 Kor 6, 14; 2 Kor 4, 14; Flp 3, 10-11).

KKK 990 Pojęcie "ciało" oznacza człowieka w jego kondycji poddanej słabości i śmiertelności (Por. Rdz 6, 3; Ps 56, 5; Iz 40, 6. "Zmartwychwstanie ciała" oznacza, że po śmierci będzie żyła nie tylko dusza nieśmiertelna, ale że na nowo otrzymają życie także nasze "śmiertelne ciała" (Rz 8,11).

KKK 992 Bóg stopniowo objawiał swojemu ludowi prawdę o zmartwychwstaniu umarłych. Nadzieja na cielesne zmartwychwstanie zmarłych pojawia się jako wewnętrzna konsekwencja wiary w Boga, Stwórcę całego człowieka, z duszą i ciałem. Stwórca nieba i ziemi jest także Tym, który zachowuje wiernie swoje przymierze z Abrahamem i jego potomstwem. W tej podwójnej perspektywie zacznie wyrażać się wiara w zmartwychwstanie. Męczennicy machabejscy wyznają w godzinie próby:

Król świata... nas, którzy umieramy za Jego prawa, wskrzesi i ożywi do życia wiecznego (2 Mch 7, 9). Lepiej jest nam, którzy ginimy z ludzkich rąk, w Bogu pokładać nadzieję, że znów przez Niego będziemy wskrzeszeni (2 Mch 7,14) (Por. 2 Mch 7, 29; Dn 12, 1-13).

KKK 997 *Co to znaczy zmartwychwstać?* W śmierci, będącej "rozdzieleniem duszy i ciała, ciało człowieka ulega zniszczeniu", podczas gdy jego dusza idzie na spotkanie z Bogiem, chociaż trwa w oczekiwaniu na ponowne zjednoczenie ze swoim uwielbionym ciałem. Bóg w swojej wszechmocy przywróci ostatecznie naszym ciałom niezniszczalne życie, jednocząc je z naszymi duszami mocą Zmartwychwstania Jezusa.

KKK 998 *Kto zmartwychwstanie?* Wszyscy ludzie, którzy umarli: "Ci, którzy pełnili dobre czyny, pójdą na zmartwychwstanie życia; ci, którzy pełnili złe czyny na zmartwychwstanie potępienia" (J 5, 29) (Por. Dn 12, 2).

KKK 999 *W jaki sposób?* Chrystus zmartwychwstał w swoim własnym ciele: "Popatrzcie na moje ręce i nogi: to Ja jestem" (Łk 24, 39); nie powrócił On jednak do życia ziemskiego. Tak samo w Nim "wszyscy zmartwychwstaną we własnych ciałach, które mają teraz" (Sobór Laterański IV: DS 801). ale to ciało będzie przekształcone w "chwalebne ciało" (Flp 3, 21), w "ciało duchowe" (1 Kor 15, 44):

Lecz powie ktoś: A jak zmartwychwstają umarli? W jakim ukazują się ciele? O, niemądry! Przecież to, co siejesz, nie ożyje, jeżeli wcześniej nie obumrze. To, co zasiewasz, nie jest od razu ciałem, którym ma się stać potem, lecz zwykłym ziarnem... Zasiewa się zniszczalne – powstaje zaś niezniszczalne... Trzeba, ażeby to, co zniszczalne, przyodziło się w niezniszczalność, a to, co śmiertelne, przyodziło się w KKK 1001 *Kiedy?* W sposób definitywny "w dniu ostatecznym" "na końcu świata". Istotnie, zmartwychwstanie zmarłych jest wewnętrznie związane z powtórным Przyjściem (Paruzją) Chrystusa:

KKK 1002 Jeśli jest prawdą, że Chrystus wskrzesi nas "w dniu ostatecznym", to jest także prawdą, że w pewien sposób już jesteśmy wskrzeszeni z Chrystusem. Istotnie, dzięki Duchowi Świętemu życie chrześcijańskie jest uczestnictwem w Śmierci i Zmartwychwstaniu Chrystusa(...).

KKK 1004 W oczekiwaniu na ten dzień ciało i dusza wierzącego uczestniczy już w godności „należenia do Chrystusa”. Wynika z tego konieczność szacunku dla własnego ciała, a także dla ciała drugiego człowieka, szczególnie gdy cierpi(...).

1. W jaki sposób według KKK chrześcijanin powinien rozumieć śmierć i zmartwychwstanie?
2. Od kogo będzie zależało nasze zmartwychwstanie?
3. Czym jest zmartwychwstanie ciała?
4. Kto zmartwychwstanie i kiedy to nastąpi?
5. Czy jestem przekonany że moje ciało powstanie z martwych?

Grupa 4

1. PREFACJA O ZMARŁYCH

Nadzieja zmartwychwstania w Chrystusie

Następującą prefację odmawia się w Mszach za zmarłych.

- K. Pan z wami.
W. I z duchem twoim.
K. W górę serca.
W. Wznosimy je do Pana.
K. Dziękujemy Panu Bogu naszemu.
W. Godne to i sprawiedliwe.

Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, słuszne i zbawienne, * abyśmy zawsze i wszędzie Tobie składali dziękczynienie, * Panie, Ojcie święty, wszechmogący, wieczny Boże, * przez naszego Pana Jezusa Chrystusa.

W Nim zabłysła dla nas nadzieja chwalebego zmartwychwstania * i choć nas zasmuca nieunikniona konieczność śmierci, * znajdujemy pociechę w obietnicy przyszłej nieśmiertelności. * Albowiem życie Twoich wiernych, o Panie, zmienia się, ale się nie kończy, * i gdy rozpadnie się dom doczesnej pielgrzymki, * znajdą przygotowane w niebie wieczne mieszkanie.

Dlatego z Aniołami i Archaniołami oraz ze wszystkimi chórami niebios * głosimy Twoją chwałę, razem z nimi wołając:

Święty, Święty, Święty, Pan Bóg Zastępów...

1. W kim pokładamy wiarę w zmartwychwstanie?
2. Czy życie człowieka ma swój koniec?
3. Jaki jest cel życia każdego człowieka?
4. Co stanie się z człowiekiem po śmierci?

Grupa 5

2. PREFACJA O ZMARŁYCH

Chrystus umarł, abyśmy żyli

Następującą prefację odmawia się w Mszach za zmarłych.

- K. Pan z wami.
W. I z duchem twoim.
K. W górę serca.
W. Wznosimy je do Pana.

K. Dzięki składajmy Panu Bogu naszemu.

W. Godne to i sprawiedliwe.

Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, słuszne i zbawienne, * abyśmy zawsze składali dziękczynienie * Tobie, miłosierny Ojcze, wszechmogący Boże, Królu wiecznej chwały, * przez naszego Pana Jezusa Chrystusa.

On jeden przyjął śmierć, aby nas wszystkich wybawić od śmierci wiecznej * i sam umarł na krzyżu, abyśmy mogli żyć z Tobą na wieki.

Dlatego zjednoczeni z chórami Aniołów * wysławiamy Ciebie, z radością wołając:

Święty, Święty, Święty, Pan Bóg Zastępów...

1. Czy Chrystus musiał przyjąć śmierć, aby nas uwolnić od wiecznej śmierci?
2. Dlaczego Chrystus zgodził się na własną śmierć?
3. Co zyskał człowiek na śmierci Chrystusa?
4. Jakie ważne wydarzenie miało miejsce po śmierci Jezusa, czy my otrzymaliśmy jakąś korzyść?

Grupa 6

3. PREFACJA O ZMARŁYCH

Chrystus, nasze życie i zmartwychwstanie

Następującą prefację odmawia się w Mszach za zmarłych.

K. Pan z wami.

W. I z duchem twoim.

K. W górę serca.

W. Wznosimy je do Pana.

K. Dzięki składajmy Panu Bogu naszemu.

W. Godne to i sprawiedliwe.

Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, słuszne i zbawienne, * abyśmy zawsze składali dziękczynienie, * Tobie, miłosierny Ojcze, wszechmogący Boże, * Królu wiecznej chwały, * przez naszego Pana Jezusa Chrystusa.

On jest zbawieniem świata, * On jest życiem ludzi, * On jest zmartwychwstaniem umarłych.

Przez Niego Twój majestat uwielbiają zastępy Aniołów, * którzy zawsze się radują w Twojej obecności. * Prosimy, aby i nasze głosy przyłączyły się do nich, * razem z nimi wołając:

Święty, Święty, Święty, Pan Bóg Zastępów...

1. Kto jest zbawicielem świata?
2. Od kogo człowiek otrzymał dar życia?
3. Jak rozumiesz pojęcie „zmartwychwstanie umarłych”?
4. Czy każdy człowiek zmartwychwstanie?

Scenariusz nr 7.

Temat : Rok wiary – czasem umocnienia więzi z Chrystusem.

Powiązanie z wcześniejszą wiedzą:

- chrześcijanin jest wezwany do pogłębienia osobistej relacji z Chrystusem
- relacja z Jezusem ma charakter osobowy
- wiara pomaga nam w pełnym odkryciu orędzia i Osoby Jezusa Chrystusa.

Cele katechezy:

- 1) uczeń wie, że w Kościele jest obchodzony „Roku Wiary”
- 2) uczeń potrafi wyjaśnić symbolikę loga „ Roku Wiary”
- 3) uczeń poprzez modlitwę pogłębia swoją wiarę

Cele sformułowane w języku ucznia:

- 1) Uczeń ma świadomość bieżących wydarzeń w Kościele i wie, że jest „ Rok Wiary” ogłoszony przez papieża Benedykta XVI
- 2) Uczeń wie, że wiara nie jest jedynie zbiorem abstrakcyjnych prawd, ale jest wskazówką i pomocą w głębokim przyłgnięciu do Boga, który nas kocha

Pytania kluczowe:

- 1) Czy Jezus znalazłby we mnie wiarę, gdyby przyszedł dzisiaj?
- 2) W jaki sposób rozwijam i pogłębiam swoją wiarę?
- 3) Dlaczego wiara jest tak ważnym elementem w życiu?

„ Nacobezu” – na co będę zwracał uwagę:

- zapoznanie uczniów z ważniejszymi fragmentami listu apostolskiego „*Porta fidei*”

- na wyjaśnienie przyczyn ogłoszenia „*Roku wiary*” w Kościele

Przebieg katechezy:

- świadectwo wiary prowadzącego

- praca w grupach na wybranych fragmentach listu „*Porta fidei*”

Jak sprawdzę, czy cel został osiągnięty

- zapytam, czy uczniowie się modlą?

- czy ich wiara wyraża się w praktykowaniu?

Praca domowa:

Wyjaśnij słowa „Panie umocnij w nas wiarę, wciąż tak słabą i kruchą, stale potrzebującą Twojej łaski”.

Wprowadzenie :

W bieżącym roku Ojciec Święty Benedykt XVI zaprosił nas wszystkich do pogłębionej refleksji nad swoją wiarą. W tym celu wystosował do wiernych list apostolski „Porta fidei”, co się tłumaczy jako „podwoje wiary”. Wiara jest cnotą boską, czyli darem nadprzyrodzonym, który otrzymaliśmy i którego jesteśmy zobowiązani strzec. Człowiek z samej swojej natury jest powołany do oddania czci Panu Bogu i jeśli to czyni, jego życie zyskuje sens i zawiera w sobie obietnicę wiecznego szczęścia w niebie. Dzisiaj wielu ludzi wstydzi się przyznać do swojej wiary i dać jej świadectwo. Wiara jest wyśmiewana, a przyznanie się do niej wielokrotnie łączy się z odrzuceniem. Czy jednak jako chrześcijanin mam powody, aby się wstydzić Jezusa? Jeśli nie Jezus, to kto? Czy ci, którzy chętnie się swoją niewiarą, naprawdę są od niej wolni? Wydaje się, że nie. Wtedy uciekają do innych substytutów religijności i chociaż może nie w pełni

świadomie oszpecają swoją godność dziecka Bożego. Wiara może stać się wspaniałą przygodą, jeśli zechcemy podążyć za głosem Jezusa. Wiara wyzwala w człowieku najpiękniejsze postawy i życie czyni piękniejszym. Przykład wielu świętych udowadnia nam, jak Bóg potrafi działać w człowieku, gdy ten otwiera się na Jego łaskę.

(Po tym wprowadzeniu następuje dyskusja na pytania postawione w tekście i temacie. Nauczyciel zaprasza uczniów na zabranie głosu na powyższe zagadnienia)

Aktywizacja :

Katecheta wyświetla lub prezentuje uczniom logo Roku wiary i po kolei objaśnia poszczególne jego części. Następnie prosi o podzielenie się na cztery grupy, w której każda otrzymuje fragment listu i ma za zadanie powiedzieć o czym dany tekst mówi i do czego nas zachęca w Roku wiary.

Puenta:

Wiara jest nigdy nie wysychającym źródłem miłości Boga. Niczym samarytanka, nie lękajmy zbliżać się do Niego, aby pokrzepić nasze siły w drodze do Jezusa.

dk. Sławomir Sokołowski

1. Załączniki:

Załącznik Nr 1 Świadectwo wiary:

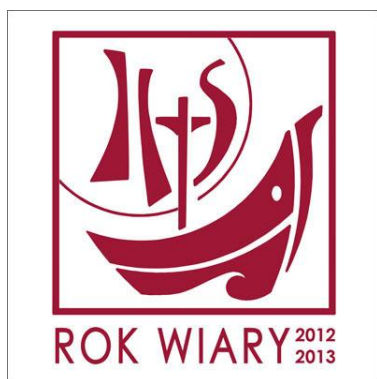
Mam na imię Mateusz . Często zastanawiałem się nad tym, czym jest wiara w moim życiu? Na pewno nie jest, tylko jakimś zbiorem określonych formuł i prawd, które trzeba wyznawać. Mogą być one najpiękniejsze, ale nie rodzą jeszcze osobistej więzi – a tym jest wiara, osobistym przylgnięciem do Boga, który jest Osobą. Moja wiara wyrosła na gruncie rodzinnego domu, tak jak zapewne wielu z was, ale nigdy nie poprzestałem jej poczytywać jako ogromnej łaski. Mogłem się przecież urodzić na innej szerokości geograficznej czy też w kręgu innej kultury, która nie koniecznie musiałaby być chrześcijańska. Stąd też istnieje we mnie ogromna wdzięczność za łaskę wiary chrześcijańskiej, za to, że

dzięki Chrystusowi mogłem i ciągle mogę poznawać Jego miłość do człowieka, że dzięki Niemu czuję się kochany i zdolny, aby jeszcze mocniej pochyłać się nad drugim człowiekiem, w którym mam odnajdywać oblicze mojego Pana i Mistrza.

Piękno wiary chrześcijańskiej wyraża się dla mnie w wyakcentowanej roli człowieka. To dla człowieka przecież Bóg zstąpił z Nieba i Sam stał się jednym z nas, jak wyznajemy w Credo. Bóg, który przybrał postać człowieka zawsze pozostaje dla mnie punktem odniesienia w relacji do innych ludzi. Wiara dla mnie osobiście jest niewątpliwie wspaniałą przygodą, na której spotyka się Boga i tworzy z Nim komunie. Kształtuje ona mój pogląd na życie i otoczenie, pomaga w kształtowaniu odpowiednich postaw egzystencjalnych, dzięki którym coraz bardziej mogę dawać świadectwo o miłości Jezusa. Wiara jest też dla mnie wyruszeniem w nieznaną tzn. pozwalam się prowadzić Bogu, gdyż ufam, że On sam najlepiej wie, co i czego, każdy z nas najbardziej potrzebuje.

Załącznik Nr 2. Symbolika logo „Roku wiary”.

Logo Roku Wiary, przygotowane przez Stolicę Apostolską, przedstawia łódź, która wyraża Kościół. Żagiel łodzi ma postać hostii (napis IHS) co wskazuje na obecność Chrystusa w Najświętszym Sakramencie (modlitwa adoracyjna to jeden z priorytetów w przeżywaniu Roku Wiary).

Załącznik Nr 3). Praca na wybranych fragmentach tekstu listu apostołskiego:

1) Nie możemy się zgodzić, aby sól zwietrzała, a światło było trzymane pod korcem (por. Mt 5, 13-16). Także współczesny człowiek, jak Samarytanka przy studni, może na nowo odczuć potrzebę pójścia, aby słuchać Jezusa, który wzywa nas do wiary w Niego i zaczerpnięcia z jego źródła, wytryskującego wodą żywą (por. J 4, 14). Musimy na nowo odkryć smak karmienia się słowem Bożym, wiernie przekazywanym przez Kościół i Chlebem życia, danymi jako wsparcie tym, którzy są Jego uczniami (por. J 6, 51). Nauczanie Jezusa w rzeczywistości nadal rozbrzmiewa w naszych dniach z tą samą mocą: Troszczcie się nie o ten pokarm, który ginie, ale o ten, który trwa na wieki (J 6, 27). Pytanie stawiane przez tych, którzy go słuchali jest również tym samym, jakie my stawiamy: Cóż mamy czynić, abyśmy wykonywali dzieła Boże? (J 6, 28). Znamy odpowiedź Jezusa: Na tym polega dzieło [zamierzone przez] Boga, abyście uwierzyli w Tego, którego On posłał (J 6, 29). Wiara w Jezusa Chrystusa jest więc drogą do osiągnięcia zbawienia w sposób ostateczny” (Porta fidei, 3).

Zał. Nr 4. Doszedłszy do końca życia, apostoł Paweł prosi swego ucznia Tymoteusza, by „zabiegał o wiarę” (2 Tm 2,22) z tą samą stałością jak kiedy był młodym człowiekiem (por. 2 Tm 3, 15). Uważamy, że ta zachęta skierowana jest do każdego z nas, aby nikt nie był leniwy w wierze. Jest ona towarzyszką życia, która pozwala nam dostrzegać nieustannie na nowo cuda, jakich Bóg dla nas dokonuje. Wiara nastawiona na uchwycenie znaków czasu w chwili obecnej, zobowiązuje każdego z nas, abyśmy stawiali się żywym znakiem obecności Zmartwychwstałego w świecie.

Zał. Nr 5. Rok wiary, w tej perspektywie jest zaproszeniem do autentycznego i nowego nawrócenia do Pana, jedyne Zbawiciela świata. W tajemnicy Jego śmierci i zmartwychwstania Bóg objawił pełnię miłości, która zbawia i wzywa ludzi do nawrócenia i przemiany życia poprzez odpuszczenie grzechów (por. Dz 5, 31). Dla apostoła Pawła ta Miłość wprowadza człowieka do nowego życia: „Przez chrzest zanurzający nas w śmierć zostaliśmy razem z Nim pogrzebani po to, abyśmy i my wkroczyli w nowe życie - jak Chrystus powstał z martwych dzięki chwale Ojca” (Rz 6, 4). Dzięki wierze to nowe życie kształtuje całą ludzką egzystencję na radykalnej nowości zmartwychwstania. Na miarę jego wolnej dyspozycyjności, myśli, uczucia, mentalność i zachowania człowieka powoli są oczyszczane i przekształcane, na drodze, która nigdy tu na ziemi w pełni się nie realizuje. „Wiara, która działa przez miłość” (Ga 5, 6) staje się nowym

kryterium inteligencji i działania, które przemienia całe życie człowieka (por. Rz 12, 2, Kol 3, 9-10, Ef 4, 20-29, 2 Kor 5, 17).

Załącznik Nr 6. *Samo wyznanie wiary jest aktem zarówno osobistym jak i wspólnotowym. Pierwszym podmiotem wiary jest faktycznie Kościół. W wierze wspólnoty chrześcijańskiej każdy otrzymuje chrzest, skuteczny znak wejścia do ludu wierzących, aby zyskać zbawienie. Jak stwierdza Katechizm Kościoła Katolickiego: „«Wierzę» - to wiara Kościoła wyznawana osobiście przez każdego wierzącego, przede wszystkim w chwili chrztu. «Wierzemy» - to wiara Kościoła wyznawana przez biskupów zgromadzonych na soborze lub, bardziej ogólnie, przez zgromadzenie liturgiczne wierzących. «Wierzę» - mówi także Kościół, nasza Matka, który przez swoją wiarę odpowiada Bogu i który uczy nas mówić: «Wierzę», «Wierzemy»...”.*